

TESTIMONI DE L'EXPERIÈNCIA COM A CONSILIAR I MILITANT DE L'ACO, TOT FENT CAMÍ AMB COL·LECTIUS, FAMÍLIES I PERSONES DES DE LA PROBLEMÀTICA DE L'HABITATGE, EXCLUSIÓ I ALTRES POBRES

Per començar us vull compartir la meva experiència del procés que estic fent amb els pobres, marginats, immigrants. En la meua vida, hi ha dues etapes que es complementen i s'enriqueixen mútuament

PRIMERA ETAPA

És quan de jove conec la JOC i m'ajuda a prendre consciència com a jove treballador que formo part del món obrer, i també m'ajuda a conèixer Jesús compromès amb els qui pateixen i té un missatge d'esperança de justícia i dignitat per als joves treballadors perquè som fills i filles de un mateix Pare, per tant tots som germans (Mt 6,9).

En aquesta primera etapa, fruit de la Revisió de Vida, de la formació (primer a la JOC i després a l'ACO), descobreixo que Jesús em crida i m'envia a la missió de treballar pel seu Regne d'amor i justícia enmig del món Obrer i, per tant, cal comprometre's... Cal encarnar-se en la realitat, amb els meus companys de treball, amb els veïns del barri, això em porta a participar en el comitè de fàbrica, en la tasca sindical, en l'associació de veïns del barri, en el servei de regidor del primer ajuntament democràtic. Cal reconèixer que en tota aquesta lluita, vam aconseguir avenços socials, laborals i veïnals.

L'Evangelització, el donar a conèixer la Bona Nova de Jesucrist era sobretot amb el testimoni del meu compromís militant, doncs les companyes i companys i les veïnes i veïns sabien que jo soc creient.

En aquesta primera etapa, no hi havia tingut una trobada, experiència directa i personal amb els més empobrits, marginats, immigrants i exclosos. Tot aquest compromís militant era per canviar socialment i políticament la realitat de l'explotació que vivíem al món obrer.

SEGONA ETAPA

En aquesta segona etapa, es quan conec el Pradó (primer a través del Tano Casacuberta, i després també amb la Pim Queralt). A la Delia i a mi, juntament amb altres laiques i laics, se'ns ofereix el Pradó per poder conèixer, estimar i seguir més de prop Jesucrist pobre enmig dels pobres. És aquí que faig l'experiència de l'estudi de nostre Senyor Jesucrist (l'Estudi d'Evangelis pradosià), intentant ser apòstol pobre, per evangelitzar els pobres.

També des de la Pastoral Obrera, participo de tota la tasca conjunta que fem els nostres moviments i Delegacions Diocesanes en l'estudi i el treball de denúncia de la realitat que vivim com a món Obrer. I la lluita per un treball digne.

En aquest procés, es crea Càritas de la nostra parròquia de sant Francesc d'Assis de Bellavista (amb el Pepe Baena de rector), fem un curset de formació i veient les necessitats que existeixen es creen nou projectes coordinats; jo estic al projecte d'habitatge.

A partir d'aquí, sí que faig l'experiència directa i personal amb els més pobres, marginats, immigrants, exclosos... A Càritas, acollim, escoltem, acompanyem realitats molt diverses en els diferents projectes.

Amb el problema de l'habitatge (hipoteques, lloguers, ocupacions...) vivim i compartim el patiment que porta que et facin fora de la llar, és un drama que genera molt dolor, estrès, depressió i més quan són famílies amb fills petits. Cal remarcar que el problema de l'habitatge és una "bomba social" i és la punta de l'iceberg que ens obre a una realitat molt més amplia de pobresa generalitzada: econòmica, laboral, psicològica, de malalties, i que té una dimensió social i política.

Com a Càritas col·laborem amb la PAH (Plataforma d'Afectats per la Hipoteca), des del respecte a cada entitat (Càritas-PAH), fem camí i accions conjuntes per evitar que desnonin a famílies quan són pisos propietat dels bancs.

També i davant de molts immigrants sense papers, a la parròquia acollim i donem suport deixant una sala perquè es puguin reunir. Es contacta amb l'associació "Papers per a tothom" per poder estar organitzats en xarxa i així tenir més força amb la lluita per poder tenir papers.

En totes aquestes lluites, amb les entitats, associacions i col·lectius que treballen per un món més just, i fent camí amb les persones i famílies que per evitar que siguin desnonades, ens posem davant del portal; també amb manifestacions i assemblees reivindicant el dret a l'habitatge i a papers per a tothom, i altres mogudes, es va creant unes relacions d'amistat i confiança que possibilita compartir la vida, els valors, les creences, les il·lusions i els fracassos. És un moment especial que ajuda a experimentar la solidaritat i l'amor enmig del patiment i el dolor i en alguns casos podem, amb respecte, compartir la nostra fe.

M'he adonat d'un fet, que el testimoni de vida és molt important, però avui no n'hi ha prou, cal (en el moment oportú) el testimoni de la paraula que comunica i ofereix la nostra fe en Jesucrist que dona fonament i sentit a la nostra vida.

COM TOT AQUEST CAMÍ, M'AJUDA EN EL MEU SERVEI DE CONSILIARI?

El servei de consiliari passa per diferents etapes i moments tant personals com de la vida del grup, però puc afirmar que per mitjà de la Revisió de Vida a la JOC i a l'ACO, l'Estudi d'Evangelí, l'Eucaristia enmig de la comunitat parroquial, el camí de coneixement de Jesucrist pobre que faig al Pradó, i compartir la vida dels pobres m'ajuda a acompanyar als i les militants del grup en el camí de la vida creient, a viure la crida de Jesús per anar descobrint la nostra vocació i missió per construir el món de justícia i fraternitat portant el consol i l'esperança de Jesucrist com Església enmig del món Obrer i sobretot als que més pateixen.

Aquest camí no és fàcil, tinc moments de tot i em cal molta pregària i molta fe, per sortir del meu espai de confort, cal demanar a l'Esperit Sant la seva llum, la seva força i el seu amor, recordo el llibre de l'Oriol Xirinachs amb el títol "Els pobres salvaran el món", i Sant Pau que ens diu: "Coneixeu prou bé la generositat de nostre Senyor Jesucrist; ell, essent ric, es va fer pobre per vosaltres, perquè us enriquíssiu amb la seva pobresa" (2Co 8,9).

La meva experiència de la vida dels pobres, immigrants, exclosos... estar amb ells... fer camí amb ells... compartir la seva realitat, és una descoberta permanent que no s'acaba mai, sempre es viuen situacions que em sorprenen, és una font de novetats, és una oportunitat que m'ajuda a replantejar-me la meua vida, a ser més humil, a demanar perdó, a valorar les petites coses de cada dia, i descobreixo Jesús encarnat amb cada germana i germà que pateix i sento la seva veu que ens diu: "Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu" (Mt 25,40).

Prego perquè l'Esperit Sant ens obri el cor com a consiliaris, consiliàries i militants, i a l'ACO fem un camí de conversió. És el que Jesús ens diu quan comença la seva predicació: "S'ha complert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova" (Marc 1,15) per així apropar-nos als que viuen en situació de precarietat i pobresa, i oferir-los la possibilitat de conèixer Jesucrist, i com Església enmig del món Obrer, que puguin conèixer l'ACO, fent un camí de vida PER ells, però sobre tot AMB ells.

Pere Pérez. Març del 2023